

Arrest

nr. 236 812 van 12 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 23 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. M. VAN LERBEIRGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Eritrea en uw origine is Tigrinya. U bent afkomstig van het dorp Adi Hakin, in subzoba Lalay Gash in zoba Gash Barka. U bent gehuwd en heeft zes kinderen. Uw gezin is nog in Eritrea.

In het gebied waar u woonde was er niks voorzien wat betreft scholing. U hielp uw ouders met de landbouw en veeteelt. In 1995 diende u te beginnen aan uw dienstplicht. U kon tijdens uw dienst school lopen tot de 8ste graad. U nam in 1998-2000 deel aan het gewapend conflict met Ethiopië. Hierna diende u verder uw militaire dienst te vervullen. Op 20/10/2017 ontvluchtte u uw land van herkomst. Via Soedan en Turkije reisde u naar Griekenland. U diende in januari 2018 uw verzoek tot internationale bescherming in op het eiland Xios.

Eind augustus verkreeg u er een beschermingsstatuut. In september 2018 reisde u naar Athene waar u nog twee weken verbleef vooraleer u naar België kwam. Op 16/09/2018 diende u uw verzoek in.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland heeft verlaten omdat uw verzoek tot gezinshereniging werd geweigerd. U klaagt ook aan dat in het kamp waar u verbleef met meerderen in een tentje diende te slapen en als het regende het binnen regende. Nadat u de vluchtelingenstatus verkreeg diende u de tent te verlaten en iets zoeken om te huren. U had een uitkering van 150€ per maand en kon de huur van 200€ per maand niet betalen. U vond ook geen werk en kon er geen opleiding volgen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, m.n. in Griekenland. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u immers reeds internationale bescherming verleend in een andere lidstaat van de Europese Unie in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result").

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie geniet, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat er niet kan worden aangenomen dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de lidstaat waar u reeds internationale bescherming geniet. Bovendien zijn uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, er gegarandeerd.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u Griekenland heeft verlaten omdat uw verzoek tot gezinshereniging werd geweigerd. U klaagt ook aan dat in het kamp waar u verbleef met meerderen in een tentje diende te slapen en als het regende het binnen regende. Nadat u de vluchtelingenstatus verkreeg diende u de tent te verlaten en iets zoeken om te huren. U had een uitkering van 150€ per maand en kon de huur van 200€ per maand niet betalen. U vond ook geen werk en kon er geen opleiding volgen.

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw verklaring (CGVS p. 6-7, 11) dat de Griekse autoriteiten nadat u er eind augustus 2018 een beschermingsstatuut had verkregen, uw aanvraag tot gezinshereniging met uw vrouw en zes kinderen weigerden, moet vooreerst worden opgemerkt dat u hieromtrent geen enkel bewijsstuk voorlegt. Ook maakte u hiervan geen melding bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Uw bewering (CGVS p. 11) dat men u bij de DVZ geen vragen stelde over Griekenland, blijkt hoegenaamd niet uit deze vragenlijst. Er werd u immers uitdrukkelijk gevraagd waarom u Griekenland heeft verlaten (zie pt. 3.4 en 3.5). De vaststelling dat u dit onvermeld liet bij de DVZ en dat u hiervan geen bewijsstuk kan voorleggen, maakt dat uw beweringen hieromtrent niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen. Wat er ook van is, er dient te worden opgemerkt dat deze door u verklaarde problemen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming vallen. U denkt dat een gezinshereniging naar het eiland waar u verbleef moeilijk was omdat er daar weinig plaats was als ook omdat er economische problemen zijn in Griekenland. Ook zijn deze door u aangehaalde problemen louter familiaal van aard zonder dat in uw verklaringen enige aanwijzing kan worden gevonden van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Er dient verder opgemerkt te worden dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan.

U klaagt ook de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan. Het gegeven dat in het kamp waar u verbleef u met meerderen in een tentje diende te slapen en als het regende het binnen regende, dat nadat u de vluchtelingenstatus verkreeg u de tent diende te verlaten en iets moest zoeken om te huren, dat u een uitkering had van 150€ per maand en de huur van 200€ per maand niet kon betalen, dat u geen werk vond en er geen opleiding kon volgen, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Er komt uit uw persoonlijk onderhoud vooral naar voor (CGVS p. 7, 9-10, 12) dat de situatie in Griekenland moeilijk is voor vluchtelingen als ook voor de Grieken zelf omwille van de problematische economische situatie. Ook kan in uw relaas hieromtrent geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Griekse autoriteiten of door derden worden gevonden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 9-11) dat u tijdens uw twee weken in Athene bij kennissen onderdak vond waarvoor u niets diende te betalen. Ook bent u naar een interim bureau gegaan waar men u zei dat ze voor het moment geen werkaanbieding hadden maar dat men u zou contacteren indien ze iets vonden. Voorts heeft u zich in Athene nooit geïnformeerd of u er een opleiding kon volgen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Xios naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werd ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus. Evenmin blijkt dat u - in de twee weken dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland verbleef - voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig

zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt de hervorming van de bestreden beslissing en de inwilliging van de vraag om internationale bescherming. Minstens vraagt hij om de bestreden beslissing op te schorten in toepassing van artikel 39/70, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker betoogt dat hij in Griekenland een gegronde vrees voor vervolging heeft en het risico loopt om ernstige schade op te lopen.

Verzoeker voert aan:

"Uit heersende rechtspraak en voorgaande incidenten blijkt dat in Griekenland een tendens heerst van systematische racistische en gewelddadige aanvallen tegen migranten en vluchtelingen en dat Griekenland niet steeds het non-refoulement beginsel respecteert. Ook het Europees Hof van de Rechten van de Mens bevestigde dat Griekenland niet in staat is om internationale bescherming te verlenen. Zo oordeelde het Hof in haar arrest van 21 januari 2011 (MSS t. België en Griekenland) dat de Griekse overheid onder meer het non-refoulement beginsel niet eerbiedigt, dat de Griekse overheid zelfs collectieve repatriëring van asielzoekers en vluchtelingen organiseert, dat asielzoekers geen rechten hebben en dat zij vaak het slachtoffer zijn van racistische aanvallen zonder daadwerkelijk rechtsmiddel.

Dit ontgaat ook de pers niet. Meerdere persartikelen, waarvan een aantal in bijlage bij dit verzoekschrift worden gevoegd, duiden en onderstrepen de systematische gewelddadige aanvallen tegen zowel asielzoekers als erkende vluchtelingen.

Uit deze artikelen blijkt bovendien dat sinds 2011, en dus sinds het vermeld arrest van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, de situatie in Griekenland alleen maar verslechtert:

(...)

Het algemeen geweld en racisme ten aanzien van vluchtelingen en het gegeven dat de politie daar niets tegen onderneemt wordt tevens benadrukt in beslissing nr. 177858 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 17 november 2016.

Ook in hoofde van de heer M. (...) bestaat er dus een reëel risico om zeer ernstige schade op te lopen moest hij terugkeren naar Griekenland. Uit de bijgebrachte objectieve informatie blijkt immers duidelijk dat de heer M. (...) onvoldoende beschermingsmogelijkheden geniet in Griekenland.

Het bovenstaande, in combinatie met het gegeven dat de heer M. (...) in Griekenland (i) niet in staat is om zijn gezin te herenigen (ii) in mensonwaardige omstandigheden diende te leven en (iii) geen enkele vorm van werk-, opleiding- of toekomstmogelijkheden heeft, toont dat in Griekenland een systematisch onvermogen aanwezig is om steun en structuren te bieden aan verzoekers tot internationale bescherming of erkende vluchtelingen. Voor de heer M. (...) is er derhalve sprake van een bedreiging van zijn vrijheid en integriteit door de Griekse overheid waardoor de aanvraag van de heer M. (...) tot internationale bescherming in België dient te worden ingewilligd.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat deze dreiging nergens is onderzocht en bijgevolg niet in de beoordeling van het CGVS is betrokken."

Verzoeker acht daardoor het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden.

“Aangezien het CGVS nergens in haar beoordeling rekening heeft gehouden met de heersende tendens in Griekenland van systematische racistische en geweldadige aanvallen tegen migranten en vluchtelingen, het feit dat Griekenland niet steeds het non-refoulement beginsel respecteert en de tevergeefs herhaalde pogingen van de heer M. (...) om zijn gezin te herenigen, dient de beslissing van het CGVS hoe dan ook te worden geannuleerd gelet op het feit dat haar oordeel in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel.

In ieder geval dient de uitvoering van de bestreden beslissing te worden geschorst in toepassing van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet aangezien gelet op het bovenstaande een moeilijk te herstellen nadeel kan ontstaan bij een mogelijke terugkeer naar Griekenland van de heer M. (...). Tijdens het onderzoek van dit beroep mag ten aanzien van de heer M. (...) bijgevolg geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een aantal persartikels bij het verzoekschrift over racistische en geweldadige aanvallen tegen vluchtelingen in Griekenland (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekers vraag om de bestreden beslissing te schorsen of op te schorten is te dezen niet dienstig. De Raad kan op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° en 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers slechts bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

Bovendien gaat verzoeker met zijn voormelde vraag schromelijk voorbij aan het gestelde in artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

In dit kader dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet betwist, en dat uit de stukken van het dossier genoegzaam blijkt, dat verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland. Bovendien betwist verzoeker niet, en kan verweerder bijgevolg worden bijgetreden waar deze stelt, dat niets erop wijst dat verzoeker, die voor en in dit land over een internationale beschermingsstatus beschikt, heden niet zou kunnen terugkeren naar en niet opnieuw zou worden toegelaten tot Griekenland.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen

bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 *Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."*

Verzoeker dient overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor hij in een situatie zou terechtkomen die dermate ernstig is dat zijn toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Verzoeker herhaalt in deze zijn eerder aangehaalde verklaringen omtrent zijn levensomstandigheden in Griekenland. Daarnaast wijst hij op zijn eerdere verklaringen omtrent de gezinshereniging met zijn vrouw en kinderen en wijst hij op informatie over het racisme in Griekenland.

Uit de voorliggende landeninformatie kan in dit kader echter geenszins worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet (onder meer omwille van de toestand op het vlak van werkgelegenheid, de mogelijkheden tot opleiding en opvang en racistisch geïnspireerde incidenten) zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u Griekenland heeft verlaten omdat uw verzoek tot gezinshereniging werd geweigerd. U klaagt ook aan dat in het kamp waar u verbleef met meerderen in een tentje diende te slapen en als het regende het binnen regende. Nadat u de vluchtelingenstatus verkreeg diende u de tent te verlaten en iets zoeken om te huren. U had een uitkering van 150€ per maand en kon de huur van 200€ per maand niet betalen. U vond ook geen werk en kon er geen opleiding volgen.

Vooreerst moet opgemerkt worden, dat u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming heeft tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming verkregen in Griekenland. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die

voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw verklaring (CGVS p. 6-7, 11) dat de Griekse autoriteiten nadat u er eind augustus 2018 een beschermingsstatuut had verkregen, uw aanvraag tot gezinshereniging met uw vrouw en zes kinderen weigerden, moet vooreerst worden opgemerkt dat u hieromtrent geen enkel bewijsstuk voorlegt. Ook maakte u hiervan geen melding bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Uw bewering (CGVS p. 11) dat men u bij de DVZ geen vragen stelde over Griekenland, blijkt hoegenaamd niet uit deze vragenlijst. Er werd u immers uitdrukkelijk gevraagd waarom u Griekenland heeft verlaten (zie pt. 3.4 en 3.5). De vaststelling dat u dit onvermeld liet bij de DVZ en dat u hiervan geen bewijsstuk kan voorleggen, maakt dat uw beweringen hieromtrent niet zomaar voor waar kunnen worden aangenomen. Wat er ook van is, er dient te worden opgemerkt dat deze door u verklaarde problemen buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming vallen. U denkt dat een gezinshereniging naar het eiland waar u verbleef moeilijk was omdat er daar weinig plaats was als ook omdat er economische problemen zijn in Griekenland. Ook zijn deze door u aangehaalde problemen louter familiaal van aard zonder dat in uw verklaringen enige aanwijzing kan worden gevonden van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid of fysieke integriteit. Er dient verder opgemerkt te worden dat uw gezin overeenkomstig de nationale Griekse procedures een verblijfstitel dient te bekomen en dat het een land toekomt om zelf te bepalen aan welke voorwaarden moet voldaan zijn opdat jullie een gezinshereniging kunnen aangaan.

U klaagt ook de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan. Het gegeven dat in het kamp waar u verbleef u met meerderen in een tentje diende te slapen en als het regende het binnen regende, dat nadat u de vluchtelingenstatus verkreeg u de tent diende te verlaten en iets moest zoeken om te huren, dat u een uitkering had van 150€ per maand en de huur van 200€ per maand niet kon betalen, dat u geen werk vond en er geen opleiding kon volgen, zijn onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Er komt uit uw persoonlijk onderhoud vooral naar voor (CGVS p. 7, 9-10, 12) dat de situatie in Griekenland moeilijk is voor vluchtelingen als ook voor de Grieken zelf omwille van de problematische economische situatie. Ook kan in uw relaas hieromtrent geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Griekse autoriteiten of door derden worden gevonden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 9-11) dat u tijdens uw twee weken in Athene bij kennissen onderdak vond waarvoor u niets diende te betalen. Ook bent u naar een interim bureau gegaan waar men u zei dat ze voor het moment geen werkaanbieding hadden maar dat men u zou contacteren indien ze iets vonden. Voorts heeft u zich in Athene nooit geïnformeerd of u er een opleiding kon volgen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat u in Griekenland, nadat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend en nadat u van Xios naar het Griekse vasteland ging, basisvoorzieningen zoals inkomen of onderwijs werd ontzegd of dat deze voorzieningen niet beschikbaar zouden zijn voor personen met een internationale beschermingsstatus. Evenmin blijkt dat u - in de twee weken dat u als persoon met een internationale beschermingsstatus op het vasteland verbleef - voldoende inspanningen heeft geleverd om de rechten die met deze status gepaard gaan te doen gelden.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Met de loutere herhaling en bevestiging van de eerder door hem afgelegde verklaringen omtrent zijn levensomstandigheden in Griekenland en de gezinshereniging met zijn vrouw en kinderen, doet hij aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen namelijk geenszins afbreuk. Voor het overige laat verzoeker de voorgaande, concrete vaststellingen ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

De Raad herhaalt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers beschermingsstatus en waarvan hij gebruik kan maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partij er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van de verzoekende partij in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoeker slaagt er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Hij toont niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin hij in Griekenland vertoefde een schending uitmaakten van zijn fundamentele rechten en brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in zijner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. Verzoekers situatie als persoon die internationale bescherming geniet verschilt, nog daargelaten dat het door hem geciteerde arrest reeds dateert van 2011, bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als persoon die internationale bescherming geniet, heeft hij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met zijn status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partij op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker nog verwijst naar een arrest dat de Raad in het verleden velde, kan worden opgemerkt dat hij hiermee geen afbreuk kan doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat hij niet concreet aantoonde dat hij zichzelf in een vergelijkbare situatie zou bevinden, dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de RvV heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie gebeurt in elk stadium van de procedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming, waaronder de voorliggende landeninformatie, zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.4. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

J. BIEBAUT